

محمدحسن نبوی

خورشیدی که در شاهنامه می‌درخشد

- ۱- خورشیدی در شاهنامه
- ۲- انسان که دیگران می‌خواهند
- ۳- آرایشگار که خود می‌داند
- ۴- باتک چونی سرگذشت‌ها بر قردویی

گروه‌بندی چهارهای روز و شب

- ۵- گروه پنجم: کار روزانه گشادان
- ۶- گروه دوم: خورشید و غریب‌گویان
- ۷- گروه سوم: پیلای بودن شب و روز
- ۸- گروه چهارم: کار شبانه در داستان
- ۹- گروه پنجم: خورشید این روزهایی که نیت‌الغایبی داشته باشد
- ۱۰- گروه ششم: شب با ایثار و منکر
- ۱۱- گروه هفتم: خورشید با زیور تاج
- ۱۲- گروه هشتم: سیده
- ۱۳- گروه نهم: خورشید و روح
- ۱۴- گروه دهم: شب و روز
- ۱۵- گروه یازدهم: روز و شب و روز
- ۱۶- گروه دوازدهم: روشگردی سیده
- ۱۷- گروه سیزدهم: سیده
- ۱۸- گروه چهاردهم: مادر انسان
- ۱۹- گروه پانزدهم: ایزد

پیش‌گفتار درآمد

- ۱ خورشید در شاهنامه
 - ۱.۱ آنسان که دیگران می‌نوشته‌اند
 - ۱.۲ آن‌گونه که خود می‌دانسته
 - ۱.۳ بازتاب چونی سرگذشت‌ها بر فردوسی
- ۲ گروه‌بندی چامه‌های روز و شب
 - ۲.۱ گروه یکم: کار روزانه‌ی کسان داستان
 - ۲.۲ گروه دوم: خورشید و دگر نمودن فراگرد داستان
 - ۲.۳ گروه سوم: پیاپی بودن شب و روز
 - ۲.۴ گروه چهارم: کار شبانه در داستان
 - ۲.۵ گروه پنجم: خورشید با ابزار جنگی
 - ۲.۶ گروه ششم: شب با ابزار جنگی
 - ۲.۷ گروه هفتم: خورشید با زیور تاج
 - ۲.۸ گروه هشتم: سپیده
 - ۲.۹ گروه نهم: خورشید و برج‌های فلکی
 - ۲.۱۰ گروه دهم: شب و روز بی‌نام آن‌ها
 - ۲.۱۱ گروه یازدهم: روز و شب از زیان کسان داستان‌ها
 - ۲.۱۲ گروه دوازدهم: روشنگری بیشتر با «تو گفتی»
 - ۲.۱۳ گروه سیزدهم: شبگیر
 - ۲.۱۴ گروه چهاردهم: ماه آسمان
 - ۲.۱۵ گروه پانزدهم: کاری در چند روز و خورشید در روز پس از آن

۱۶. گروه شانزدهم: خورشید ستمگر

۳ پایه‌ی گروه‌بندی چامه‌ها

۱۲۸

۱۳۹

۱۴۳

۱۴۴

۱۴۷

۱۴۸

۱۵۱

۱۵۵

۱۵۶

۱۵۸

۱۵۹

۱۵۹

۱۶۲

۱۶۳

۱۶۹

۱۷۱

۱۷۱

۱۷۳

۱۷۹

۴ دو و چندباره سرایی

۴.۱. یکسانی نیم‌چامه‌های نخست:

۴.۲. یکسانی نیم‌چامه‌های دوم:

۴.۳. جایگزین کردن یک واژه:

۴.۴. جایگزینی و پس و پیش کردن واژه‌ها:

۵ واژه‌های ایرانی و انیرانی در چامه‌های شب و روز

۵.۱. واژه‌های ایرانی

۵.۲. واژه‌ی ایرانی در چامه‌های روز و شب:

۶ شمار چامه‌های هر گروه در داستان‌ها

۶.۱. شمار چامه‌های هر گروه در داستان‌ها:

۶.۲. روز و شب داستان‌ها در برای همه چامه‌های آن

۶.۳. آهنگ سرایش داستان‌ها، آهسته یا ...؟

۷ درخشنان‌تر خورشید شاهنامه

پیوست‌ها

پیوست ۱. واژه‌ها

پیوست ۲. شماره‌ی چامه‌های هر گروه در شاهنامه چاپ مسکو

نوشتارهایی که از آن‌ها یاد شده است

نوشتار پیش رو، خورشیدی که در شاهنامه می‌درخشد، پژوهشی است پرسش‌گرانه درباره چامه‌های روز و شب (خورشید) که در شاهنامه‌ی استاد تووس، فردوسی بزرگوار، جاودانه شده‌اند؛ و دستاورد کوششی است که نگارنده خواسته است با بررسی خود داستان‌ها دریابد که وابستگی آن‌ها به رویدادهای سروده شده چگونه تواند بود؟ چه رازی در کار است که همه‌ی این چامه‌های ۴۲۳ گانه آن چنان خوش‌آیند هر پارسی زبانی است؟ این نوشتار، بدین ریخت و نگارش، در دو گامه‌ی بنیادی و آرایشی سامان داده شده است. گامه‌ی بنیادی: نگارنده کاوش در داستان‌های شاهنامه (چاپ مسکو) را در سال ۱۳۹۰ خورشیدی آغاز کرد، و با هدفی که از آن یاد شد، یافته‌های خود را در رایانه نوشت؛ کاری که با آرامی و آهستگی انجام شد، چون سال‌هاست که گفته‌ی نظر فردوسی را باورمندانه در همه‌ی پژوهش‌های خود دنبال کرده و به آن خوگرفته است: «ستون بزرگی سنت آهستگی» و «آهسته‌دل کی پشمیمان شود» – امر زده به ویژه در اروپا، جنبش‌های آهستگی در همه‌ی رشته‌های دانشی و گردشگری و اندیشیدن رشد و گسترش یافته‌اند؛ و این روشی است که استاد تووس بیش از هزار سال پیش آن را در میان نهاده است. پژوهش گامه‌ی بنیادی (که به ۱۵۱ چامه از ۴۲۳ چامه پرداخته است) در اسفندماه ۱۳۹۳ پایان گرفت. نامه‌ای از دوست دیرینه‌ی دانشگاهی ام، هوشمند، را به یاد دارم که درباره‌ی این نوشتارم گفت: بود: «خدا یاری اش دهد تا آن را انتشار دهد». بر این پایه بود که آن را برای انتشار به نشر آگه سپردم. گامه‌ی آرایشی: در گفتگو با مدیران نشر آگه دانستم که برای چاپ نوشتاری که سامان داده بودم باید دگر شده‌ایی در آرایش چامه‌ها داده شود، که آقای محمد نبوی مهریانه پذیرفت آن را انجام بدهد. ایشان شماره‌یابی برخی چامه‌ها را نیز، که در نوشتارم نیاورده بودم، به سامان رسانید و بنابراین گام دوم دستاورد ایشان است که بسیار سپاس‌گزارشان هستم. در اینجا بایسته است از مدیر نشر آگه، خانم لیلا حسینخانی، و نیز از آقای محمد نبوی که ویرایش نوشتارم را هم انجام داد، دست مریزاد بگویم.

محمد حسن نبوی

زمستان ۱۳۹۴